

Alfonsas Matuliauskas Jaunųjų matematikų neakivaizdinę mokyklą prisiminus

Jaunųjų matematikų neakivaizdinei mokyklai aš vadovavau nuo 1979 iki 1989 metų. Per tą laiką neakivaizdinę mokyklą baigė apie 3000 moksleivių. Nemažai absolventų tapo garsiais mokslininkais, dėstytojais, mokytojais, kultūros ir ūkio darbuotojais.

Lietuvos jaunųjų matematikų neakivaizdinės mokyklos svarbiausias tikslas buvo moksleivių domėjimosi matematika skatinimas. Neakivaizdinė mokykla rengė būsimuosius matematikos olimpiadų dalyvius, pateikdavo praėjusių stojamųjų egzaminų į aukštąsias mokyklas matematikos užduotis, nagrinėdavo sunkesnes mokyklinės matematikos temas, ragino matematikos mokytojus nepamiršti sunkesnių klausimų. Ypač daug dėmesio skyrėme moksleivių atsiųstų sprendimų analizei. Parengėme ir išleidome du neakivaizdinės mokyklos užduočių rinkinius su sprendimais.

Dirbti su neakivaizdinės mokyklos moksleiviais mums labai padėdavo Vilniaus universiteto ir Vilniaus pedagoginio universiteto Matematikos fakultetų bei Matematikos ir kibernetikos instituto darbuotojai.

Dirbant neakivaizdinėje mokykloje pasitaikydavo ir linksmesnių nuotykių. Paskelbus žinutę, kad neakivaizdinė mokykla pateiks praėjusių stojamųjų egzaminų į aukštąsias mokyklas matematikos užduotis, sulaukėme matematikos mokytojo laiško, kuriame prašoma atsiųsti užduotis dar prieš egzaminą. Kartą užduotyje buvo uždavinys, kuriame teigta, kad per mėnesį darbo našumas padidėjo 20%. Vienos moksleivės tėvelis, dabar Statistikos departamento darbuotojas, atsiuntė laišką, kuriame teigė, kad toks darbo našumo padidėjimas nerealus. Teko aiškinti tokiu pavyzdžiu: 1961 m. kartu su studentais talkinau statyboje. Kai dvi savaites kastuvais sunkiai maišę betoną sulaukėme elektrinės betono maišyklės, darbo našumas išaugo ne 20%, o visu 100%!